

מדינת ישראל

תמ"ש 58756-12-15	בית משפט לענייני משפחה בתל-אביב-יפו		
08/7/2017	תאריך:	כבוד השופט מרדכי (מוטי) לוי	בפני:

בעניין: פלונית

ע"י ב"כ עו"ד יגאל וייס ו/או מיכל וייס   **התובעת**

נ ג ד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד יעל גיל ו/או אור פינקלשטיין   **הנתבע**

מיני-רציו:

* תובענה למזונות שני בנים קטינים בגילאים 8 ו-5, המצויים במשמורת משותפת וזמני שהיה שווים עם הילדים. מבלי להכריע בגישות השונות שהובאו בפסיקה בעניין מזונות במשמורת משותפת, ביהמ"ש סבור כי הגישה שהובאה בעמ"ש (מרכז) 14-01-50603 נכונה לתיק זה וביהמ"ש מוצא לחייב את האב ב-35% מהמזונות ההכרחיים (350 ש"ח עבור כל ילד) וכן ב-35% מדמי המדור שהיה מחויב בהם אלמלא המשמורת המשותפת (280 ש"ח עבור כל ילד) ובסה"כ, 1,260, לחודש עבור שני הקטינים.

* משפחה – מזונות ילדים – במשמורת משותפת

תובענה למזונות שני בנים קטינים בגילאים 8 ו-5, המצויים במשמורת משותפת וזמני שהיה שווים עם הילדים. הצדדים יהודים. האם טוענת כי לאב חובה אבסולוטית במזונות ילדיו הקטינים, בעוד האב טוען כי לנוכח המשמורת המשותפת והסדרי השהייה השווים, הרי שכל צד בפועל נושא בצרכי הקטינים כשהם במחיצתו, וכי לאור הכנסתה של האם, אין לחייבו בתשלום מזונות ילדיו.

ביהמ"ש לענייני משפחה פסק:

שאלת חבותו של אב במזונות ילדיו בזמן משמורת משותפת, היקפם של המזונות ושיעור החיוב בכלל שנויה לעת הזו במחלוקת והכל מצפים להחלטתו של ביהמ"ש העליון.

הדין האישי החל, מטיל על האב את החובה לשאת בתשלום צרכיו ההכרחיים של ילדיו הקטינים ורואה בה חובה אבסולוטית. משכך לא אחת חובה זו של דין הדתי גרמה לכך כי אף במקרים של משמורת משותפת, חוייב האב בתשלום מזונות כלשהם לידי האם, עבור הקטינים. משכך פעלו בתי המשפט להחזרת עקרונות של שוויון וצדק גם שמופעל הדין האישי; עפ"י הגישה שנדונה בבע"מ (חי) 318/05, במקרה של משמורת משותפת, על האב לשאת במזונות מופחתים כאשר שיעור ההפחתה, ייעשה בכל מקרה ונסיבותיו תוך איזון

ראוי בין מכלול הגופים לרבות, גובה הכנסות שני ההורים, רמת החיים לה הורגלו הקטינים, צורכי הקטינים ועוד. כאשר ככלל, עפ"י הגישה החיפאית הנ"ל, יעמוד שיעור הפחתה על 25% מסכום המזונות שהאב היה מחויב בו, לו היו הקטינים נתונים למשמורתה הבלעדית של האם. כאשר הוצאות המדור החלות של האב אינן פוחתות אך בשל העובדה שהקטינים נמצאים במשמורת משותפת. שכן, עיקר ההוצאה בגין מדור – שכירת דירה וארנונה – אינו תלוי במספר הימים בהם מתגוררים הקטינים בדירת האם; עפ"י הגישה שנדונה בביהמ"ש המחוזי במחוז המרכז בעמ"ש 50603-0104 נקבע בדעת רוב, כי נגישה שהובאה בבע"מ (חי) 318/05, לעניין שיעור הפחתה של 25% מסכום המזונות שהאב יחוייב בו במקרה של משמורת משותפת תהווה "נקודת פתיחה" כאשר לא פעם יצדיקו הנסיבות הפחתה משמעותית יותר. מאידך, סברו הם כי על דרך הכלל במצב של אחריות הורית משותפת ראוי אף להפחית מהשתתפותו של האב בהוצאות המדור הנדרשות לאם, מטעמי צדק והוגנות זאת שעה שגם האב נדרש לסכום דומה לצורך שכירת מדור המשרת את ילדיו פרק זמן זהה. בנסיבות אלו מקרה, בהתחשב בכך שהאב דואג לצורכי הקטינים בשעה שהם עמו, ובשיקלול העובדה כי אחד הילדים היה בגיל חיוב מעיקר הדין משך תקופה קצרה מיום הגשת התביעה, נקבע כי יש לחייב את האב בהשתתפות במזונות הקטינים ובחלקם של הקטינים בהוצאות המדור בשיעור של 50%. גישה נוספת התקבלה בביהמ"ש בת"א, בעמ"ש (ת"א) 14-05-1180 שם הונחה תבנית מתמטית לחישוב דמי המזונות בתנאים שונים כמפורט בפסק הדין בפסה"ד של דעת הרוב, שתמציתה מתן מענה לחיוב בדמי מזונות בעת משמורת משותפת תוך התנהלות על פי הדין הדתי מן העבר האחד, ומתן מענה למצוקת אבות בעלי שכר ממוצע משעה שקיבלו על עצמם משמורת משותפת מן העבר השני.

מבלי להכריע בגישות השונות, ביהמ"ש סבור שגישתו של כבוד השופט ויצמן בעמ"ש (מרכז) 01-50603-14 נכונה לתיק זה. דמי המזונות הנדרשים לכל קטין עומדים על סך של 1,000 ש"ח לחודש, ללא הוצאות בריאותיות חריגות והוצאות חינוך; הפרש השכר שבין האם לאב עומדים על סך של 4,000 ש"ח לחובתו של האב (כ-11,000 לאם וכ-7,000 לאב). משכך על פי האמור ביהמ"ש מוצא להפחית מדמי המזונות ההכרחיים סך של 65%. לאמור חלקו של האב יעמוד על שיעור של 35% שהם 350 ש"ח כדמי מזונות הכרחיים לכל ילד. לעניין המדור. שני הצדדים גרים בדירות שכורות באותה עיר. שכר הדירה הנטען של האם עומד על 6,000 ₪ בחודש ושל האב על 4,000 ש"ח לחודש. משכך סבור ביהמ"ש כי יש לגזור שכר הדירה בו יחויב האב ביחס למדורם של הקטינים, על דרך השוויון, מסך של 4,000 ש"ח. דרך כלל היה חלקו של האב 1,600 ש"ח לחודש, 800 ש"ח לכל ילד. בנסיבותיו של תיק זה וכמובהר לעיל יעמוד חלקו של האב בדמי המדור בסך 560 ש"ח, לחודש 280 ש"ח לכל ילד.

לפיכך נקבע כי האב יישא האב במזונות ומדור שני הילדים בסך 1,260 לחודש. ההורים יישאו בחלקים שווים בהוצאות החינוך והבריאות החריגות. בשל גובה המזונות קצבת הילדים מאת המוסד לביטוח לאומי תשולם לידי האם ותצטרף לדמי המזונות.

פסק-דין

לפני תובענה למזונות שני בנים קטינים: ג', יליד 2009 ונ', יליד 2012 (להלן: "הילדים").

הרקע העובדתי:

1. התובעת והנתבע (להלן: "הצדדים") ההורים נישאו בשנת 2006, והתגוררו בדירה שכורה בתל אביב.
2. התובעת (להלן גם: "האם") עזבה את הדירה השכורה בחודש יולי 2015, ועברה להתגורר בדירה שכורה ברמת גן. הנתבע (להלן גם: "האב") עזב בעקבות האם ושכר אף הוא דירה ברמת גן על מנת להתגורר בסמוך לילדיו.
3. הצדדים גרושים מיום 2017.
4. בדיון שהתקיים לפניי ביום 31/3/16 הסכימו הצדדים למשמורת משותפת על הקטינים עם זמני שהות שווים של הילדים.
5. האב בוגר תואר ב---- עובד כעצמאי ובעל משרד ל---.
6. האם עובדת כמנהל מכירות שכירה.
7. הצדדים חלוקים לעניין גובה הכנסותיהם כאשר כל צד טוען כי הוא משתכר פחות מהנטען על ידי הצד השני וכי הצד השני מעלים הכנסותיו ומשתכר יותר מהמדווח.
8. ביום 12/4/16 ניתנה החלטתי למזונות זמניים לקטינים, בה פסקתי כי נוכח המשמורת המשותפת וזמני השהייה השווים, יישא כל צד בצרכי הקטינים כשהם עימו ובכלל זה מילוי צרכיהם בביגוד והנעלה. מעבר לצרכים הכרחיים פסקתי כי האב ישלם לאם סך של 500 ש"ח לחודש וכי הצדדים יישאו בחלקים שווים ביניהם בהוצאות הקטינים ובכללם: תשלומים שווים לגן ולבית הספר, לצהרון, למועדונית, בעבור חוק אחד לכל ילד ככל שמי מהם משתתף בחוג. קבעתי שההורים יחלקו בהוצאות רפואיות חריגות.
9. ביום 12/2/17 התקיימה ישיבת הוכחות בה נחקרו הצדדים על תצהיריהם, ולאחריה הוגשו סיכומים מטעם הצדדים.

עיקר טענות האם:

10. הנתבע בעל תואר ראשון ב---- שהפעיל משרד עצמאי ל---. משכורתו אינה ידועה ולא הוכחה אין לכל הפחות 12,000 ש"ח נטו. האב הפחית את היקף תעסוקתו לקראת הפרידה ביניהם.

11. האם מועסקת כמנהלת מכירות שכירה בחברת ---- ומשתכרת כ-6,500 ש"ח.
12. האם העמידה את צורכי הקטינים לרבות מדור ו- --- על סך 8,774 ש"ח לחודש : 4,517 ש"ח לבן ג' וסך של 4,257 לבן נ'. בנוסף לסכום זה עתרה הנתבעת לחייב האב ב-2/3 מההוצאות החריגות הרפואיות. כן עתרה האם לחייב האב ב-2/3 מההוצאות החינוכיות של הילדים.
- על אף האמור, בסעיף 18 לתביעה עתרה האם לחיוב האב בסך שלא יפחת מ-2,200 ש"ח לכל קטין כדמי מזונות שוטפים ובכללם דמי מדור והוצאות אחזקתו. בתביעתה לחיוב האב מעבר לכך לא חל שינוי.
13. לטענת האם זמני השהייה השווים בין הצדדים אינם משפיעים על חיובו האבסולוטי של האב במזונות ילדיו ומדורם על פי הדין האישי ולכל היותר יש להתחשב בכך לעניין גובה דמי החזונות בהם יש לחייב את האב.
- עיקר טענות האב:
14. הוא אב מסור המעורב בחיי הילדים. בין ההורים חלוקה שוויונית וזהה בזמני השהייה של הילדים עם כל אחד מההורים. הוא נושא במלא הוצאותיהם כשהם במחיצתו.
15. אין לו רכוש זולת חובות.
16. בשל מעבר האם לרמת גן עבר אף הוא לדירת 3 חדרים קטנה בשטח של כ-60 מ"ר.
17. ההורים נושאים בחלקים שווים בכל הוצאות הילדים.
18. הוא בוגר ראשון ב- --- מאוניברסיטה בארצות הברית אך אינו ---- רשום בארץ. הוא עצמו בתחום --- לפרויקטים --- ועובד כפריילנסר בעבור משרדי ---- בעבודה מהבית.
19. על פי דו"ח רווח והפסד לשנת 2015, הכנסותיו החייבת מס עומדות על סך של 7,292 ש"ח לחודש שהם סך של 6,404 ש"ח נטו לחודש.
20. התובעת טוענת לשכר דירה של דירתה השכורה בגובה 6,000 ש"ח לחודש בעוד שבפועל שכר הדירה אותו היא משלמת על פי ההסכם שצירפה עומד על 5,000 ש"ח. סכום שכירות זה תמוה כאר התובעת טוענת ששכרה עומד על כ-7,500 ש"ח (כך במקור).

21. חרף טענתה של התובעת ששכרה עומד על סך של 6,500 ש"ח בפועל הוא עומד על סך של 7,462 ש"ח לחודש בממוצע על פי תלושי השכר שלה.
22. רכיבי המזונות הנדרשים לא גובו בראיות והם מופרזים ממילא.
23. הוא חב סכומי כסף הן בשל הלוואות שנטל והן לרשויות המס בגובה של 84,000 ש"ח אשר על שני הצדדים לשלמו.
24. ההכנסה הפנויה הנותרת בידי לאחרי סיפוק צרכי הקטינים כשהם עמו וצרכיו הוא, היא הכנסה שלילית בעוד שלאם נותרת הכנסה פנויה בסכום של למעלה מ-7,000 ש"ח בחודש לפיכך עליה לשאת בחלק גדול יותר של צרכי הקטינים מדין צדקה.
25. בשל המשמורת המשותפת, ומחמת גובה השתכרות האם, אין להשית על האב התשלום ידי האם.

דיון והכרעה:

26. הילדים שוהים זמן שווה עם כל אחד מההורים.
27. שאלת חבותו של אב במזונות ילדיו בזמן משמורת משותפת, היקפם של המזונות ושיעור החיוב בכלל שנויה לעת הזו במחלוקת והכל מצפים להחלטתו של בית המשפט העליון.
28. שאלת שיעור חיוב אב במזונות במשמורת משותפת בי ההורים נדונה בבע"מ (חל) 318/05. בנתוני התיק --- הפרשי שכר בין האם לאב שעמדו על כ-6,500 ש"ח לטובת האב פסק בית המשפט המחוזי מפי כבוד השופטת וילגר שעל האב לשאת במזונות מופחתים כאשר "שיעור ההפחתה במזונות במקרים של משמורת משותפת, ייעשה בכל מקרה ונסיבותיו תוך איזון ראוי בין מכלול הגופים לרבות, גובה הכנסות שני ההורים, רמת החיים לה הורגלו הקטינים, צרכי הקטינים --- כהנה וכהנה". (ראה: ע"מ 318/05 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (30/1/2006) ס' 14 לפסק דינו).
- בפסק דינה אישרה כבוד שופטת וילגר חיוב האב בתשלום מזונות בסך 1,400 ש"ח כפי שקבע בית המשפט לענייני משפחה. עוד נקבע בפסק דין זה כהי לישנא:

14" ... בהקשר זה איני רואה דופי בכך כי הנטל הכלכלי הכולל המוטל על האב בהסדרי משמורת משותפת, יהיה גבוה יותר לעומת דמי

המזונות המוטלים עליו בהסדר משמורת בלעדית אצל האם, וזאת כאשר משקללים את דמי המזונות על ההוצאות בהן האב נושא באופן ישיר. משמורת משותפת מתאימה במקרים בהם האב מוכן ומסוגל למעורבות גבוהה יותר בחיי ילדיו, מעורבות אשר הינה לטובתו של הקטין. סביר בעיני כי מעורבות גדולה יותר בחיי הילדים תוביל אף למעורבות כלכלית גבוהה יותר.

15. ככלל, בשים לב לאמור ליעל, ולמכלול השיקום הרלבנטיים אותם יש לשקול במקרים אלה, ומבלי לקבוע מספרות בעניין, נראה לי נכון להעמיד את שיעור ההפחתה במקרים של משמורת משותפת, בכ- 25% מסכום המזונות שהאב היה מחויב בו, לו היו הקטינים נתונים למשמורת הבלעדית של האם.

16. ראוי להדגיש כי על אף האמור בעניין הפחתת שיעור המזונות במקרים על משמורת משותפת, הרי שהוצאות המדור החלות של האב אינן פוחתות אך בשל העובדה שהקטינים נמצאים במשמורת משותפת. עיקר ההוצאה בגין מדור – שכירת דירה וארנונה – אינו תלוי במספר הימים בהם מתגוררים הקטינים בדירת האם. לפיכך אין להפחית חלק זה של מזונות הקטינים מחלקו של האב, על אף שמדובר במשמורת משותפת" (ראה: שם, ס' 14-16 לפסק דין).

29. עוד נקבע ש"חובתו המוחלטת של אב לשאת בצרכים הכרחיים של ילדיו הקטינים חלה בין אם המשמורת על הילדים נמסרת לאם, בין אם היא נמסרת לאב ובין אם היא ניתנת במשותף לשני ההורים. מאחר והמבקש בעניינו הוא בעל המשמורת על הקטינה וממילא זה שנושא בהוצאות גידולה, החיוב שהוטל עליו לשלם למשיבה נועד איפוא לספק אך את צרכים של הקטינה בזמן שהיא שוהה אצל אימה". (ראה: בע"מ 2561/08 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (---)) בגישה דומה נקטה כבוד השופטת וילגר בעמ"ש 14-09-54256 א.כ. (קטין) נ' ב.כ. [פורסם בנבו] (08/02/05)).

30. הדין האישי החל, מטיל על האב את החובה לשאת בתשלום צרכיו ההכרחיים של ילדיו הקטינים ורואה בה חובה אבסולוטית. משכך לא אחת חובה זו של דין הדתי "... גרמה לכך כי בד"ף אף במקרים של משמורת משותפת, חוייב האב בתשלום מזונות כלשהם לידי האם, עבור הקטינים" (ראה תמ"ש (ת"א) 13-06-41194, מ. נ' א. [פורסם בנבו] (23/3/14) מפי כבוד השופט נפתלי שילה) ס' 5 לפסק הדין) משכך פעלו בתי המשפט להחדרת עקרונות של שוויון וצדק גם שמופעל הדין האישי --- : תמ"ש (ת"א) 41104-06-13 הנ"ל והסקירה המובאת שם).

31. כאשר קיים פער ניכר בין הכנסתו של האב להכנסת האם ברור שעל האב לשאת בתשלום דמי המזונות גם בקיומה של משמורת משותפת. במצבו בו האם היא זו בעלתה הכנסה העודפת בצורה משמעותית ניתן לבצע קיזוז של הצרכים הכרחיים (ראה: שם) שני מצבי קיצון אלו אינם נותנים מענה למצב בו שני ההורים משתכרים שכר נמוך ודומה אשר אפשר חיים בצניעות כיחידה אחת ואולם עם פירוק התא המשפחתי נדרש האב לשכור לעצמו מדור ולכלכל עצמו והילדים המצויים במחצית הזמן וברמת הכנסתו חיובו לשלם לאם מזונות תמנע ממנו כל אפשרות של קיום בכבוד שלו ושל הילדים השהים עמו כאמור במחציתה זמן. (ראה: [תמ"ש 2480/04 ב.ס. נ' נ.מ.](#) [פורסם בנבו] (08/06/06)).

32. ביום 06/01/2015 ניתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי במחוז המרכז בעמ"ש 50603-0104. בפסק הדין שנכתב על ידי כבוד השופט ויצמן ובהסכמת כבוד השופטות נד"ב ופלאוט העמידו אלו את חובת ההשתתפות של האב במזונות " ... בהתחשב בכך שהאב דואג לצורכי הקטינים בשעה שהם עמו, ובשיקול העובדה כי אחד הילדים היה בגיל חיוב מעיקר הדין משך תקופה קצרה מיום הגשת התביעה, אנו מוצאים לחייב את האב בהשתתפות במזונות אלו בשיעור של 50% ... כמו כן חלקם של הקטינים בהוצאות המדור ... המהווים 50% ... " (עמ"ש (מרכז) 14-01-50603 ל.ר. ואח' נ' ר.ר. [פורסם בנבו] (06/01/2015) ס' 25 לפסק הדין).

33. גישה נוספת בשאלת חיוב האב התקבל בעמ"ש (ת"א 14-05-1180 א.א. נ' מ.א. [פורסם בנבו] (26/03/15)). פסק הדין ניתן על ידי כבוד השופט שוחט ובהסכמת כבוד השופט ענבר והסתייגותה של כבוד השופטת שבח. בפסק הדין של דעת הרוב הונחה תבנית מתמטית לחישוב דמי המזונות בתנאים שונים כמפורט בפסק הדין שתמציתה מתן מענה לחיוב בדמי מזונות בעת משמורת משותפת תוך התנהלות על פי הדין הדתי מן העבר האחד, ומתן מענה למצוקת אבות בעלי שכר ממוצע משעה שקיבלו על עצמם משמורת משותפת מן העבר השני. כבוד השופטת שבח בדעת --- מהכנסת " ... גורלות של אנשים ... " (ראה: ס' 5 לפסק דינה של כבוד השופטת שבח) לתבניות מתמטיות. עוד השיגה על הקביעה של גובה דמי המזונות ההכרחיים המשותפים --- (סעיף 6 לפסק דינה של כבוד השופטת שבח). כך, תהתה כבוד השופטת שבח על אב לבחור באופן הרצוי לו מתוך הדין האישי. לשון אחר הכיצד בוחר אב לממש את חיובו האבסולוטי על פי הדין האישי על דרך קיום המשמורת המשותפת (ראה: ס' 7 לפסק דינה של כבוד השופטת שבח).

רמת החיים וצרכי הקטינים:

34. מדיון ההוכחות עולה שמחד גיסא, האם --- והקטינים הורגלו לרמת חיים גבוהה בזמן הנישואים, של 30,000 ש"ח בחודש ומעלה (ראה: פרוטוקול עמ' 3 ש' 15) אך מאידך גיסא העידה זו שהוריה צדדים סייעו להם כלכלית במהלך הנישואין ובפרט סייעו בעדם אביה המתגורר בארצות הברית ודודתה (ראה: פרוטוקול, עמ' 5, ש' 27-33). במענה לשאלת באת כוחו של האב האם עזרה זו

נועדה לסייע בקיום רמת החיים הגבוהה השיבה האם "לא יודעת" (ראה: פרוטוקול עמ' 6 ש' 1). כך, ובהמשך העידה התובעת כי במהלך הנישואין לא עבדה במשך שנתיים והמשפחה חיה רק ממשכורתו של האב שהייתה המשכורת היחידה (ראה: פרוטוקול עמ' 7 ש' 21-22).

עוד העידה האם בחקירתה כי בעת הנישואין האב "לא התאמץ כל כך לפרנס אותנו" (ראה: פרוטוקול עמ' 7 ש' 1). לעומת זאת בהודעת דואר אלקטרוני ששלחה האם ביום 11/08/12 כתבה האם לאב כי: "אני רואה כמה אתה עובד קשה ומתאמץ לפרנס אותנו..." עוד הוסיפה שהיא יודעת עד כמה האב לחוץ כספית (ראה: נספח נ/5 לתצהיר הנתבע).

מתכתובת דואר אלקטרוני נוספת אימייל נוספת מיום 03/04/13 כתבה האם לאביה כי "קשה לנו להתפרנס רק ממה ש"י מרוויח וההוצאות גדולות..." (ראה: נספח נ/6 לתצהיר הנתבע).

ועולה מהאמור וכך אני מתרשם שהאם בתביעתה ובעדותה לא תארה את המציאות כהווייתה וטענתה לרמת חיים גבוהה אינה אפשרית נוכח השתכרות האב ואני דוחה אותה. לפיכך אני קובע כי רמת החיים של התא המשפחתי שלפני הייתה סבירה וצרכי הקטינים אינם למעלה מהממוצע.

35. [בעמ"ש \(ת"א\) 14-05-1180](#) הנ"ל נקבע בדעת הרוב ש"י... לא חל בקטינים הכלל "עולים עמו ואינם יורדים עמו" גירושין מביאים בהכרח לירידה ברמת החיים עת מתפצל התא המשפחתי האחד לשניים" (ראה: ס' 20 לפסק הדין; כן ראה ס' 13-14 לפסק דינה של כבוד השופטת שבח).

השכרות הצדדים:

36. האם הצהירה כי משכורתה הממוצעת בתוספת שעות נוספות עומדת ע"ס של 10,500 ש"ח נטו לחודש (כזכור בכתב התביעה עמד שכרה המוצהר מפיה על כ-6,500 ש"ח). סך זה נבנה משכר של 7,500 ש"ח בממוצע לחודש וכן שעות נוספות של 3,000 ש"ח לחודש (ראה: ס' 17 לתצהיר התובעת).

עיון בתלושי השכר של התובעת העלה ששכרה הממוצע עומד אכן על כ-7,500 ש"ח אלא מאי שעות העבודה החודשיות של האם עומדת על --- שעות עבודה בחודש בה בשעה שחודש עבודה הוא בן 172 שעות (43 שעות עבודה בשבוע למועדים הרלוונטיים). יוצא אם כן ששכרה של התובעת בממוצע לחודש דה פקטו הוא סך של --- ש"ח לחודש.

נתון זה עולה בקנה אחד עם עדותה של התובעת אשר בעדותה העידה ששכרה הוא בין 10,000 ל-11,000 ש"ח נטו לחודש (ראה: פרוטוקול עמ' 4 ש' 13). משכך אני קובע ששכרה של התובע עומד על סך של 11,000 ש"ח נטו לחודש.

הצדדים חלוקים בנוגע להכנסות האב: האם טוענת שיש לחייב את האב על פי פוטנציאל השתכרותו אשר לטענתה עומד על סך שבין 30,000 ש"ח ל-46,000 ש"ח, ולכל הפחות על סך של 12,000 ש"ח נטו.

האב לעומתה טען כי הוא משתכר סך של 7,000 ש"ח בלבד. האב לא צירף דוחות שהוגשו לרשויות המס. האב הגיש דו"ח רוח והפסד לשנה שקדמה להגשת התצהיר ממנו עולה כי הכנסתו עומדת ע"ס של 7,000 ש"ח נטו, זאת לאחר הניכויים יחסיים הקבועים למי שעבודתו מהבית כגון הוצאות רכב וחשמל שניתן לנכות 25% מהם ע"פ חוק.

ביום 21/2/17 הגיש האב שומת מס לשנת 2015 אותה הגיש לרשויות המס וצרף לה אישור רואה החשבון המבאר את סיבת העיכוב בהגשת הדין וחשבון לרשויות המס. האם התנגדה לצרוף השומה. ביום 17/3/17 התרתי את צרוף השומה ומכתבו של רואה החשבון לתיק וכחלק מהראיות. מהשומה עולה כי הכנסתו השנתית המדווחת של האב עומדת ע"ס של 81,192 ש"ח בלבד. לפיכך אני מעמיד את הכנסת האב על הסך של 7,000 ש"ח כפי שהצהיר.

37. התובעת לא תמכה טענתה שלאב יכולת להשתכר מעבר לשכר אותו הוא מקבל כיום בראיה כלשהי. האב עוסק באותו תפקיד שעסק בו בזמן הנישואין (עליו הלינה האם שאינו מספק את צרכי המשפחה) ולפיכך מקבל אני את טענתו לעניין גובה הכנסתו כמיצוי פוטנציאל ההשתכרות שלו.

חיוב המזונות

38. האם טוענת כי לאב חובה אבסולוטית במזונות ילדיו הקטינים, בעוד האב טוען כי לנוכח המשמורת המשותפת והסדרי השהייה השווים, הרי שכל צד בפועל נושא בצרכי הקטינים כשהם במחיצתו, ולאור הכנסתה ה---, אין לחייבו בתשלום מזונות ילדיו. באת כוחו של האב צירפה טבלת חישוב --- פסילתו של כבוד השופט שוחט, ממנה עולה כי על פי ישוב הנוסחה המתקבלת תוצאה ש--- משמעה שאין לחייב את האב במזונות הקטינים.

39. אני שם עצמי כמבקרן של הגישות השונות מעצם הבחירה באחת מהן. בנסיבות של תיק זה כאשר לנגד עיני גם דעתה החולקת של כבוד השופטת שבח בעמ"ש (ת"א 14-05-1180) [פורסם בנבו]. סבור אני שגישתו של כבוד השופט ויצמן בעמ"ש (מרכז) 14-01-50603 [פורסם בנבו] נכונה לתיק זה.

40. מגמת השוויון בנשיאה בנטל הביאה כאמור את בתי המשפט לחפש את הפתרון של הליכה בנתיבות הדין האישי אל מול המודרנה והשינוי ב"כללי המשחק" – קיומה של משמורת משותפת והצורך להותיר בידי האב משאבים לסיפור צרכיו וצרכי הילדים השוהים עמו. (ראה: [עמ"ש 13-06-41194 הנ"ל](#)).

41. בסעיף 15 לפסק דינו קובע כבוד השופט ויצמן בזו הלשון: "כב' הש' וילנר בפסק דינה הנזכר סברה כי בעת קביעת אחריות הורית משותפת יש לגרוע מחלקו של האב 25% מחיוב המזונות הרגיל ומאידיך סברה כי אין מקום להפחית מחובתו בהשתתפות בדמי מזור שהינם קבועים ואינם משתנים בשל עצם העובדה שקטינים שוהים חלק מהזמן עם אביהם. אנו סבורים כי יש לראות בדרך חישובים או מעין "נקודת פתיחה" כאשר לא פעם יצדיקו הנסיבות הפחתה משמעותית יותר מחלקו של האב. זאת עוד, בשונה מעמדתה של כב' הש' וילנר, אנו סבורים כי על דרך הכלל במצב של אחריות הורית משותפת ראוי אף להפחית מהשתתפותו של האב בהוצאות המדור הנדרשות לאם, שכן לטעמנו מידת ההוגנות והצדק דורשת זאת שעה שגם האב נדרש לסכום דומה לצורך שכירת מדור המשרת את ילדיו פרק זמן זהה" (וראה לעניין זה לאחרונה את פסק דינו של בית המשפט המחוזי במחוז המרכז ב**עמ"ש 14-02-25027** פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (2014)).

42. כמובא לעיל קבע כבוד השופט ויצמן בסעיף 15 לפסק הדין המובא לעיל שגישה של כבוד השופט וילנר היא "..." "נקודת פתיחה" כאשר לא פעם יצדיקו הנסיבות הפחתה המשמעותית יותר". הוא המקרה שלפניי.

43. מזונות הכרחיים או צרכים הכרחיים נקבעו בפסיקה על סך שנע בין 1,250 ש"ח ל-1,400 ש"ח ללא דמי מזור וארנונה ---- וללא צורך בהבאת ראיות. עוד נקבע שדמי המזונות אינו הסכום במכפלת הילדים בגדר "נר לאחד נר למאה" (ראה: [עמ"ש 50603-01-16 הנ"ל ס' 25](#)).

44. התובעת שלפני לא תמכה מלוא הוצאותיה בקבלות ובראיות. יתרה מכך הסכומים שנתבעו בעבור דמי אחזקת הבית עשו --- בסכומים.

לשיטתה של האם נדרש לכל ---- 2,200 ש"ח (כאמור בס' 18 לכתב התביעה) הכוללים דמי מזור, האם העמידה בתביעה את דמי המדור על סך של 1,200 ש"ח לכל קטין (מבלי לגרוע באמור להלן בדבר גובה דמי המדור הנתונים) --- ללא ספק שדמי המזונות הנדרשים לכל קטין עומדים על סך של 1,000 ש"ח לחודש, ללא הוצאות בריאותיות חריגות והוצאות חינוך.

45. הפשר השכר שבין האם לאב עומדים על סך של 4,000 ש"ח לחובתו של האב. משכך על פי האמור אני מוצא להפחית מדמי המזונות סך של 65% מדמי המזונות ההכרחיים לאמור חלקו של האב יעמוד על שיעור של 35% סך של 350 ש"ח כדמי מזונו הכרחיים לכל ילד.

46. לעניין המדור. האם עברה לרמת גן וששכרה דירה בשכר חודשי נטען של 6,000 ש"ח לחודש. האב שכר אף הוא דירה בסמוך לאם ובשכר חודשי של 4,000 ש"ח לחודש. משכך לטעמי יש לגזור שכר הדירה בו יחוייב האב ביחס למדורם של הקטינים, על דרך השוויון, מסך של 4,000 ש"ח. דרך כלל היה חלקו של האב 1,600 ש"ח לחודש, 800 ש"ח לכל ילד. בנסיבותיו של תיק זה וכמובהר לעיל יעמוד חלקו של האב בדמי המדור בסך 560 ש"ח, לחודש 280 ש"ח לכל ילד.

47. לפיכך יישא האב במזונות ומדור של כל אחד מהילדים בסך של 630 לכל חודש כמפורט לעיל ובסה"כ 1,260 לחודש לשני הילדים כשסכום זה כולל את הוצאות המדור.

48. ניתנות בזאת הוראות לעניין תשלום המזונות:

א. דמי המזונות ישולמו ע"י האב ישירות לאם בכל 1 לחודש מראש בהפקדה ישירה לחשבונה של האם וזאת החל מיום הגשת התביעה ועד הגיע כל קטין לגיל 18 שנה או עד לסיום לימודיו התיכוניים לפי המאוחר. בתקופת שירות חובה בצה"ל או השירות הלאומי יופחתו דמי המזונות לשליש משעורם הקודם.

ב. ככל שהאם רוצה להחליף החשבון אליו נהג האב להפקיד עד כה תעביר פרטי חשבון הבנק שלה לאב. תשלום דמי המזונות במועדם לזכות חשבון זה יחשב כתשלום תקין, ובלבד שהאם לא הודיעה לנתבע על שינוי בפרטי מס' החשבון או הבנק.

ג. דמי המזונות ישולמו רטרואקטיבית החל מיום הגשת התביעה ביום 28.12.15.

ד. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן ויעודכנו אחת ל-3 חודשים, ללא הפרשים רטרואקטיביים בין תקופה אחת לרעותה.

מדד הבסיס לחישוב יהיה מדד החודש בו נפסקים דמי מזונות אלה, כפי שפורסם ב-15 לחודש, טרם מתן פסק דין זה והתחשיב יעשה לעומת המדד הידוע בעת עריכת תחשיב ההצמדה. מדדים שליליים לא יובאו בחשבון – לאמור דמי המזונות לא יופחתו במקרה של מדד שלילי.

ה. סכומי המזונות אשר הצטברו לחובת האב ישולמו על ידו ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מהתשלום הראשון למזונות ביום 01/08/17 ויחד עמו.

סכומים שהאב שילם על חשבון המזונות, מיום הגשת התביעה כנגד קבלות ו/או אסמכתאות יוכלו להיות מקוזזים על ידו.

ו. ההורים יישאו בחלקים שווים בהוצאות הרפואיות החריגות שאינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי בו מבוטחים הקטינים. באמירה הוצאות רפואיות חריגות נכללות גם הוצאות לטיפול אורתודנטי ו/או טיפול שיניים ו/או רכישת משקפי ראייה.

ז. ההורים יישאו בחלקים שווים בהוצאות החינוכיות של הילדים בקיזוז כל סכום אשר מתקבל אצל מי מההורים מכל רשות ממלכתית, עירונית ובכללם המוסד לביטוח לאומי. ההורים נקראים לשתף פעולה אל מול הרשויות על מנת למצות את זכויותיהם וידווחו על כך האחד לשני.

ח. סכום שלא שולם במועדו יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק בין היום שנועד לתשלום לבין הפירעון המלא בפועל.

ט. על אף האמור בשל גובה המזונות קצבת הילדים מאת המוסד לביטוח לאומי תשולם לידי האם ותצטרף לדמי המזונות.

49. בנסיבות העניין לא מצאתי לחייב מי מהצדדים בהוצאות.

50. מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

51. תואיל המזכירות לשלוח פסק הדין לצדדים ולסגור התיק.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ז, 08 יולי 2017, בהעדר הצדדים.

מרדכי (מוטי) לוי 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)